

„Kalnu un jūru grāmata” 山海經

5. Viduskalnu grāmata 中山經: 12. Mēness staru jenoti 朏朏¹

Vēl 20 li uz ziemeļim ir Huošaņa kalns.² Tā mežos aug daudz zīdkoku, kur mitinās zvēri. Šie zvēri pēc ārējā izskata līdzinās jenotam (lūsim vai seskam) ar baltu asti un krēpēm. Tos sauc par *peipei* (mēness stariem). Ja viņus pieradina un audzē mājās, var izārstēt raizes un grūtsirdību.

又北四十里，曰霍山，其木多穀。有獸焉，其狀如狸，而白尾有鬣，名曰朏朏，養之可以已憂。³

17. Ziemeļu klajumu grāmata 大荒北: 32. Sveču gaismas pūķis 燭龍⁴

Aiz Ziemeļrietumu jūras, Sarkanās upes ziemeļos ir Džanveišaņa kalns.⁵ Tajā mīt dievišķs gars ar cilvēka seju, sarkanu čūskas ķermeni, lielām un platām baltām acīm. Kad tas aizver acis, iestājas tumša nakts; kad atver, iestājas gaiša diena. Tas neēd, neguļ un neelpo, bet var piesaukt vēju un lietu un spēj izgaismot deviņas tumsas⁶. Viņu sauc par *džulun* (sveču gaismas pūķi).

西北海之外，赤水之北，有章尾山。有神，人面蛇身而赤，直目正乘，其暝乃晦，其視乃明，不食不寢不息，風雨是謁。是燭九陰，是燭龍。

/ Agitas Baltgalves tulkojums no *senķīn.val./*

¹ Angļu tulkojums: Strassberg, Richard E. (ed.) A Chinese Bestiary, plate 170.

https://archive.org/stream/AChineseBestiary/A%20Chinese%20Bestiary_djvu.txt

² Tag.Šaņsji prov. 山西省 Huodžou pils.霍州市 apgabals.

³ Oriģinālteksts no: <https://shanhajing.5000yan.com/>

⁴ Strassberg, Richard E. (ed.) A Chinese Bestiary, plate 336.

⁵ Ar Ziemeļrietumu jūru, iespējams, domāts Cjinhaihu ezers 青海湖. Tātad vieta varētu būt tag. Cjinhai prov. ziemeļrietumos.

⁶ Burtiski: deviņas *jiņ* enerģijas.